

Ωραίες ιστορίες πίσω από συνήθη επώνυμα (Ηρακλής Ψάλτης, φιλόλογος)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=181324>]

Κούνδουρος- 1) Κολοβός, με κομμένη ουρά: σκυλί κουντούρι (Σπαν. (Ζώρ.) V 389). 2) Κοντός: κόβγει τα (ενν. τα ρούχα) ως τα γόνατα και κούντουρα τ' αφήνει (Ερωτόκρ. Δ' 579). 3) (Στη θέση εθν.): εν έτει ,ζωοδ' απήραν οι κούντουροι την Μεσημβρίαν (Byz. Kleinchron. Α' 2141). Η λ. και τ. Κούνδουρος σε τοπων.: (Δωρ. Μον. XX), (Χρον. Μορ. Ρ 1724). [<επίθ. κ{ΜΣΚ}όντουρος. Η λ. τον 9. αι. (βλ. Κριαράς 1988: Β' 89· Kahane, GR I 571-2), στο Meursius και σήμ. ιδιωμ.]

Κουντουράς- Απο το μεσ.ελλ.(9ος αιων.), κόντουρος ,ο κολοβός ή μεσ.ελλ. κουντούρα, είδος παπουτσιού.

Πηγή: static.in2life.gr

Κούτρας/Κούτρης- Απο το δημώδ. κούτρα, το κεφάλι. Το επώνυμο ίσως με την έννοια του «κεφάλαι». Ετυμολογικά προέρχεται απο το μεσν. κούτρα και αυτό με τη σειρά του απο το λατινικό scuttra. Ως επώνυμο τουλάχιστον από τον 14ο αιώνα(1304), αναφέρεται κάποιος Δημήτριος Κούτρας, πάροικος Λήμνου.

Κουτσομύτης- που έχει κομμένη μύτη, ως επώνυμο τον 11. αι στην Αλεξιάδα της Ειρήνης της Κομνηνής. Ταυτόσημο με το βυζ. Ρινότμητος, λόγω της συνήθους τιμωρίας να κόβουν την μύτη στον ένοχο.

Κουτσούκος- Από το τουρκ. kucuk, μικρός.

Κουτσούμπας- Από το διαλεκτ. κουτσομπός, α άνευ κορυφής, "κουτσομπό κυπαρίσσι", "κουτσομπή μύτη", γενικά ο κολοβός. Ετυμολογικά σχετικό με το "κουτσός".

Κρεμαστινός- Επώνυμο που δηλώνει καταγωγή από χωριό με το όνομα Κρεμαστή. Χωριά με αυτό το όνομα υπάρχουν στη Ρόδο, Ξάνθη, Λακωνία.

Κροντηράς- Από το δημωδ. κροντήρι, ο κρατήρας, από το μεσν. κροντήριον< κρυωρήριον, εκεί που κρυώνει το νερό. Συν την κατάλ. -άς, που δηλώνει επάγγελμα (πρβλ.φαναράς, παπλωματάς, γαλατάς κτλ).

Κρούσκας- Από το αρβαν. krushk, ο κουμπάρος και ο ανύπαντρος συγγενής, <*kushker<λατιν. consocer"πεθερός" .

Κυρίτσης- τιμητικός τίτλ. 1) κύριος, άρχοντας, 2)αξιωματούχος: του κλήρου

κυριτσάδες, <ουσ. κύρης + κατάλ. -ίσης. Ως επώνυμο τουλάχιστον από τον 11^ο αιώνα, (Κυρίτζης).

Κύρκος- Από το βαφτ. Κύρκος, <μεσν.Κύρικος(κύρ(ιος)+ικός) ή(και) του βαφτ. Κυρ(ιά)κος. Η ίδια αρχή σε πολλές παραλλαγές, φανερώνοντας τη διάδοσή του υποκορ. αυτού τύπου, όπως Κυρκόπουλος, Κυρκίδης, Κυρκάκης,Κύρκου, Κυρκούδης, Κυρκούσης κτλ.(ANXM)

Κωνσταντόπουλος: Γιος ή απόγονος του Κωνσταντίνου. Ο Κωνσταντίνος προέρχεται από το λατινικό Constantinus.

Λ

Λάγιος- Από το δημ. λάγιος, ονομασία προβάτων που έχουν μαύρο χρώμα,πρβλ. λαγιαρνί, <δάνειο από τα βλάχικα.

Λαμπέτης- Από το μεσν. λαμπέτης, ο λαμπρός, ο λάμπων. Σαν επώνυμο αναφέρεται για πρώτη φορά το 1320 ως επώνυμο κατοίκου της Χαλκιδικής, Λαμπέτης.

Λάσκαρης- Επώνυμο σημαντικής βυζαντινής οικογένειας. Χρησιμοποιείται και ως κύριο όνομα. Λάσκαρης<λάσκαρης «δάσκαλος»<ράσκαλης με αντιμετάθεση r-l<>r< δάσκαλος. Οι παραπάνω τύποι απαντούν στο μικρασιατικό ιδίωμα της Σίλλης(περ.Ικονίου) όπου ο ρωτακισμός αποτελεί γενικό κανόνα(πβ.δεξί-ρεξί,δεσπότης-ρεσπότης).

Λαφαζάνης- Από το τουρκ.περσ. lafazan, ο φλύαρος, καυχηματίας.

Λέχος- Μητρωνυμικό, από το λεχώ-λεχώνα, 1) γυναίκα που γέννησε πρόσφατα και 2) (μτφ.) για άνθρωπο τεμπέλη και φυγόπονο,3) Από το ιδιωμ.(Αρκαδ.) λέχος, «η εν ύδατι αναλυομένη κόπρος των βοών, εν η εμβάλλουσι τα βαμβακερά υφάσματα άμα υφανθέντα. Μένουσιν δ'εν αυτή 3-4 ημέρας ταύτα, είτα εξάγουσιν αυτά(ξελεχώνουσι) και τα λευκαίνουσιν». Ίσως λέχος,παρατσούκλι, αυτού που έκανε αυτή τη δουλειά.

Λιάγκας- Μητρων. από το βαφτ. Λιάγκα, ιδιωμ. μορφή του Αλέκα< Αλεξάνδρα . Ή από το ιδιωμ.(Αιτ/νια) λιάγκας, ο πολύ αδύνατος.

Λιάπης- Από το αλβ. Lab-l, ο κάτοικος της Λιαπουριάς(η περιοχή γύρω από τη Χειμάρα).

Λιάρος- Από το ν.ε. λιάρος «ο σταχτόχρους με στίγματα», < βλαχ.*leara* "ποικιλόχρωμος, για κατσίκια, πρόβατα κτλ», αλβ.*larë*"ίδια έννοια με τη βλάχ.".

Λιβαθινός(Λειβαθινός)- Επώνυμο που δηλώνει καταγωγή από την περιοχή Λιβαθώ (Λειβαθώ) της Κεφαλλονιάς.Βρίσκεται στο νοτιοδυτικό τμήμα του νησιού με πλούσια ναυτική παράδοση.

Λιβανός- Η ευρεία διάδοση του επιθέτου αυτού οφείλεται στο ότι το Λιβάνιος/ Λιβανός χρησιμοποιούταν/ χρησιμοποιείται και ως βαφτιστικό.Λιγότερο πιθανές οι περιπτώσεις :i) Αυτός που εμπορεύεται λιβάνι, ή ii) από την ονομασία που δίνεται στις μαυρο-κόκκινες κατσίκες. Πβ. Ψάρρος, Λιάρος, Νταβέλης, Ρ

Λοβέρδος- Επώνυμο από το ιταλ. κύριο όνομα Lombardo<αρχικά όνομα εθνότητας,τν Λομβαρδών-Λογγοβάρδων.

Λοίζος/Λουίζος/Αλοίζος- Από το βαφτ. Λογίζος-Λοίζος-Αλοίζος, <βεν.Aloiso,γαλ.Loys. Βαφτιστικό που είχε ευρεία διάδοση σε ελληνικούς πληθυσμούς (νησιά, Πελ/σο, Θεσσαλία, Μακεδ.κτλ) την περίοδο της φραγκοκρατίας και βενετοκρατίας.

Λούβαρης/Λουβιάρης- Από το δημώδ. λουβιάρης, λωβιάρης, ο λεπρός, ο έχων λούβα/λώβα, <αρχ. ουσ. λώβη, συν την κατάλ. -(ι)άρης.

Λουλές -Από το δημωδ. λουλές, η πήλινη εστία του ναργιλέ, στην οποία τοποθετούνται τα κάρβουνα και ο καπνός, <τουρκ. *Lule*.

Λυμπέρης/Λυμπερόπουλος/Λυμπεράκος- Επώνυμο που προέρχεται από το βαφτιστικό Λυμπέρης, από το ιταλ.Libero>λατ.liber(ελευθερία).

[Συνεχίζεται]